

4 Voorop

COMMENTAAR

Adoptie klinkt lief, maar niet altijd

Adoptie is een woord met een positieve gevoelswaarde. Het klinkt lief, te lief. En verhult daardoor het drama achter de valse start in het leven van veel adoptiekinderen. 'Afgestaan' is veel passender, vindt belangenorganisatie Verleden in Zicht.

VIZ is de belangenclub die al jaren ijvert voor de erkenning van het verborgen leed bij binnenlandse adoptie. En dan specifiek voor 15.500 Nederlanders die direct na de geboorte werden afgestaan in de periode 1956-1984. De jaren ingeklemd tussen de invoering van de Adoptiewet en de legalisering van abortus, die een eind maakte aan de stroom 'ongepand' en 'ongewenst' geboren kinderen.

Wachtend op een liefdevol adoptiegezin verbleven de afgestane kinderen maanden of zelfs langer in een tehuis of klooster. Een sprookje was die vroege opvang allesbehalve. In de tehuizen heerste, naar de toen geldende opvatting, een kil en afstandelijk regime. Bewust. Uit vrees dat kinderen en verzorgers zich in een liefdevollere sfeer aan elkaar zouden gaan hechten. Wat de stap naar adoptie moeilijker en pijnlijker zou maken.

Het enige echt pijnlijke was die verkeerde aanpak zelf. De bewuste afstandelijkheid grondde problemen die latere levens tekenden. Soms medisch, omdat de zorg simpelweg niet goed genoeg was. Maar veel vaker psychisch. De verwaarlozing en liefdeloze start, zorgde voor ontwikkelingsachterstanden en hechtingsproblematiek.

Door de bril van nu wordt het allemaal als kindermishandeling gelabeld. Daarom konden de adoptiekinderen uit die jaren tot 1 januari aanspraak maken op een schadevergoeding. Uit onwetendheid deed slechts een enkeling dat, zegt de VIZ, die daarom bepleit dat de compensatieregeling wordt verlengd.

Om het geld gaat het niet, benadrukt de belangenorganisatie. Met 5.000 euro valt dit leed niet weg te poetsen. Maar het gevoel van een officiële spijtbetuyging en erkenning is onbetaalbaar. Want adoptie klinkt inderdaad lief, als het om een hondje gaat.

Maar deze groep is afgestaan. En kil weggezet.

GerBen van 't Hek
g.vant.hek@mediahuis.nl

Kamermeerderheid steunt de mestplannen van het kabinet

Den Haag ■ De kabinetsplannen om dreigende mestoverschotten tegen te gaan, krijgen de steun van een meerderheid van de Tweede Kamer. Nederland had jarenlang een

om een minimale oppervlakte grasland per koe in te stellen en om een nieuwe, brede uitkoopregeling voor boeren op te tuigen. Een reeks landbouworganisaties heeft daar deze week

Een fra

M
in

Ivo Laa

Warmc
Kramc
die e
heeft
verzo
een ru
verkas
mond
dat ve
Marijk
dat je
kijken

Achtel
achter
was ve
wat ro
idee w
Tot vor
de 86-
ontwa
probee
haar sc
Of het
'bejaar
naamd
die ik i
delijk
zonder
nieuw
ik ga e

'Nogal

'Kom met nieuwe regeling'

Er moet opnieuw een schadevergoeding en erkenning komen voor binnenlandse adoptiekinderen die als baby zijn afgestaan in Nederland, in de periode van 1956 tot 1984. Ook wil deze groep volledige toegang tot hun persoonlijke dossiers.

Merlijn Mulder
merlijn.mulder@mediahuis.nl

Amsterdam ■ Slachtoffers van misbruik in de jeugdzorg konden tot 1 januari van dit jaar een schadevergoeding aanvragen. De slachtoffers die als baby in Nederland zijn afgestaan tussen 1956 en 1984 vielen ook onder deze regeling. Deze periode is zo precies, omdat in 1956 de Adoptiewet tot stand kwam en in 1984 abortus werd gelegaliseerd. Het aantal kinderen dat daarna afgestaan werd, nam flink af.

Deze mensen zijn als baby in de eerste maanden van hun leven vaak verwaarloosd in de huizen en kloosters waar ze waren ondergebracht, in afwachting van opname in een adoptiegezin. Ze kregen weinig tot geen aandacht omdat het volgens belangenorganisatie Verleiden In Zicht (VIZ), die zich inzet voor mensen die in Nederland zijn afgestaan door hun biologische moeder, beleid was dat verzorgers zich niet aan de baby's mochten hechten. Baby's waren hierdoor bijvoorbeeld ondervoed en het kwam voor dat ze met medicijnen werden stilgehouden. Veel van deze kinderen liepen door deze verwaarlozing in hun eerste maanden een ontwikkelingsachterstand op en hechtingsproblematiek. Verwaarlozing valt onder kindermishandeling.

Onbekend

De aanvraag voor de schadevergoeding voor slachtoffers in de jeugdzorg is verlopen, maar de belangenorganisatie hoopt dat er een nieuwe regeling komt voor de groep die vroeger als baby is afgestaan. Dat deze groep ook aanspraak kon maken op de schadevergoeding (5.000 euro), was namelijk lang niet bij alle slachtoffers bekend, zegt een woordvoerder van VIZ. „Slechts een handjevol heeft een schadevergoeding gekregen. Ook zijn er verzoeken afgewezen, omdat sommige medewerkers van het fonds niet wisten dat deze groep bij de slachtoffers hoorde. Tervijl er officieel zo'n 15.500 mensen in de periode 1956 tot 1984 zijn afgestaan. Mogelijk ligt dat aantal veel hoger, omdat veel ook onofficieel ging. Dan regelde de familie het bijvoorbeeld zelf, door het kind bij iemand anders onder te brengen.”

De organisatie spreekt liever niet

van adoptiekinderen, maar gebruikt het woord 'afgestanen'. „Adoptie klinkt vaak positief en je kunt van alles adopteren; vergeten woorden, hondjes, bomen. Wij spreken liever van afgestaan, omdat veel biologische moeders dit toen onder druk van bijvoorbeeld hun familie hebben gedaan. Er was niets vrolijks aan je kind afstaan. De vrouwen werden vaak ondergebracht in speciale huizen, ze moesten bevallen met een doek over hun hoofd, mochten hun kindje niet zien. Dit heeft de levens van het gros van deze vrouwen getekend. Na de bevalling keerden ze getraumatiseerd terug naar huis.”

“**Adoptie klinkt te positief, er is niets leuks aan je kind moeten afstaan**”

Volgens VIZ gaat het de slachtoffers niet om geld maar vooral om de erkenning. „Deze mensen hebben er vaak, tientallen jaren later, nog steeds last van dat ze zijn afgestaan. Dat dit in Nederland op die manier kon gebeuren, is eigenlijk te gek voor woorden. Het zou voor veel mensen helpen als de staat zegt: dit is niet goed gegaan, dat spijt ons.”

Vorige week nam de Tweede Kamer een motie aan waarin staat dat deze groep volledige en onbeperkte toegang tot de eigen dossiers moet krijgen. VIZ hoopt dat de belanghebbenden zo snel mogelijk toegang krijgen en dat er geen informatie wordt achtergehouden. „Het zijn persoonlijke documenten, daar zouden de desbetreffende personen zo snel mogelijk inzage in moeten krijgen. Ook omdat de dossiers informatie over bloedverwanten bevatten. Veel afgestanen kennen, soms ruim vijftig jaar later, de naam van hun biologische familie niet en weten dus niet of ze broers of zussen hebben.”

De studenten van de Radi Kl Bomb Shot Akademy.

Graffiti leren s een bestaan op

Ruud Elmendorp

Dakar ■ Wie langs de schijnbaar oneindig lange muur rijdt van het voormalige Léopold Sédar Senghor-vliegveld in de Senegalese hoofdstad Dakar ziet een bijna net zo oneindige keten aan graffitiwerken. De muurschilderingen zijn gemaakt door jongeren en bevatten niet zelden politieke boodschappen.

De graffiti met zijn gebruikelijke veelvoud aan kleuren en vormen dragen *tags* – signaturen – van spuitbusartiesten als 'Diablos', 'Krafts', 'Akoŋga' en 'Mad Zoo'. De laatste twee hebben samen een graffitijschool in de wijk Cité Aliou Sow, vlakbij het noordelijke strand in Dakar. De school, die luistert naar de naam Radi Kl Bomb Shot Akademy, komt voort uit de RBS Crew, een pan-Afrikaans collectief van graffiti-artiesten.

Mad Zoo is de alias van de 36-jarige Serigne Mansour Fall uit Dakar – een van de oprichters van RBS Crew in 2012. Fall begon op jonge leeftijd met graffiti spuiten en kwam zo in contact met de bekende Senegalese graffiti-artiest Big Keys. „Hij werd mijn mentor”, vertelt Fall. „En nu draag ik het ook weer over aan de volgende generaties.”

Kleur in grauwe stad

Anders dan in bijvoorbeeld de Verenigde Staten en Australië is graffiti niet verboden in Senegal. In Nederland zijn de muurschilderingen toegestaan op speciaal aangewezen locaties, daarbuiten is het strafbaar. „In Senegal kunnen we overal onze stempel op drukken”, zegt Fall met brede glimlach. „Bedrijven en mensen vinden het positief omdat het kleur brengt in de stad die op veel plaatsen grauw van kleur is.” Dit betekent dat er zelfs vraag is naar graffiti-artiesten. Dat levert geld op en daarmee een bestaansmogelijkheid voor de jongeren.

In de RBS Akademy klinkt het

Mad Zoo begeleidt le

“**We wille de Akac naar n landen in**”

gerikketik van een gr bus, de tien studente: nen op de binnenplaj: jarige Amadou Sy is e studenten. „Ik wil nu als artiest”, vertelt hij Eenmaal met spuitbu is de verlegenheid ve zet Amadou zelfverz tekst op het oefenbo